

Parkill, ki ima sredi Wisconsin-a kmetijo, pridelal je na 20 do 25 čevljev veliki gredi 68 buč, katere so večidel na okroglo merile nad 4 čevlje, poleg tega je pričakoval še na ravno tistem prostoru 3 $\frac{1}{2}$ bušljev krompirja. — Tako se bere v tukajšnjih časnikih. To pa ni prav nič memo rodovitnosti zemlje na prairijah (planjavah) bolj oddaljenih zapadnih držav. Tam se brez posebnih priprav buče samo uže zato ne morejo pridelavati, ker buče tako grozovito hitro rastó, da sad meni nič tebi nič za saboj vlačijo in se sad pri tem, kakor ni drugače mogoče, obtolče in včasih celó razbije. Kdor se poletni čas memo takega zemljišča vozi, je v nevarnosti, da se konji splašijo vsled vriša, katerega buče delajo noč in dan. Zato se je tam uže pripetila marsikatera nesreča, in sajenje te nevarne rastline se bo moralo prej ko ne tam tako prepovedati, kakor pivo piti. V Nabraski izdelujejo iz spraznjenih bučnih polovic prav nježne svinjake. Čez zimo prešiči buče do tankega izgledajo. Tanki obod pa se prihodnje poletje porabi za kurjavo v kuhinji in bolj greje, kot najboljši premog. Kansans kaže ravno tako prikazen. Toda tam dosežejo bučne peške čudovito velikost lopat, kakoršne se rabijo za premetavanje žita. Pametnemu Jankee-u prišla je modra misel, s peškami streho kriti namestu z deskami, vzel si je na to patent in je zdaj, ker se je njegova iznajdba v tamošnji lesa revni deželi hitro razširila, bogatin z več milijoni. Peške se s sekiro razcepijo in z ožjim koncem na vzgor obrnjenena ostrešje pribijajo, tako, da je izbokani del ven obrnjen. Iz notranje zeló oljnate peške izdeluje se najboljšo olje za salato, ter se večidel na Francosko pošilja, od kodar ga kot drevesno (oljkino) olje zopet dobivamo in drago plačujemo. Ostanki srednjih pešek so se ve da najboljša piča za prešiče, kateri vsled tega nikdar ne obolé za trakuljo, katera je, kakor znano, huda bolezen. Žalibog, so take strehe zaradi olja, ki se v luščinah otaja, zeló nevarne zaradi ognja, toda trpežne so za petdeset let bolj, kakor lesene strehe. Take bučnate deske se pobarvajo rudeče, rumeno, zeleno ali črno, in, ako se tako okusno sestavijo, jih je veselje gledati; sestaviti pa se dajo z njih tudi cela imena na strehi, kar je še prav posebno lepo.

Naši dopisi.

Iz Gorice 28. jan. (Izv. dop.) Burje, kakor od drugod o njej poročajo, te dni v Gorici nismo imeli, pač pa mraz, kakoršnega letos še ni bilo. Včeraj zjutraj pa je bil sneg tudi našo okolico pobelil; ali veselje je delal otrokom le dopoldne, ker proti večeru je bilo uže zopet vse kopno. — Ker je Pust kratek, hočejo tudi pri nas veselice druga drugo prehiteti. Ker ločijo zlasti v Gorici v posebni meri stanovi in različne narodnosti vse javno gibanje, imamo na en večer h kratu po 3, 4 veselice, ne da bi delala druga drugi znatno konkurenco, saj ima vsaka stranka svoje pristaše, ki se za drugotne zabave ne zmenijo. Vsak ostane pri svojih, tudi ko bi mu ti premalo ponujali. Velikega vsled tega v razmerno majhnem mestu ni moč prirediti in osnovati, in društveni odbori morajo vso oskrb obračati na to, da svoje ude v polnem številu združujejo. V tem pogledu jo je letos goriška čitalnica bolje, nego druga leta pogodila, ko je ukrenila, pustne zabave izvrševati ne samo z obligatnim plesom, ampak tudi s petjem, šaljivimi govori in samostojno godbo, na priliko na klavir. Ta naredba je imela dober uspeh uže par večerov, in ga bo imela po tej osnovi tudi v bodoče, kedar udje in gostje stvar bolje ogledajo in se jej privadijo. — Laški hujskači so našim, zadnjič omenjenim dopisnikom in javnim poro-

čilom o sklepih društva „Sloga“ na tihem gotovo hvalježni; kajti nakrat so dosegli po naši neokretni podpori vse, česar se še pred mesecem ne bili nadejali. Mestno starešinstvo je hotelo vsled slabega denarnega stanja mestni godbi nekaj stotnic odščipniti in nekaj otročjih vrtov popustiti. Godba se je bila na to razpustila, vsled tega pa velik krik v „Izraelu“ — v pravem pomenu besede! Sedanji mestni župan dr. Maurovich je potem obečal 300 gold. svoje plače, dokler bo županil, podariti za mestno godbo, in ta se je zopet združila, da bo mogla brez zadržka kmalu svojo stoletnico obhajati. Agitacija za godbo ima v očeh nekaterih poseben pomen, razumljiv onemu, ki vé, da godba c. k. polkov ne doni prijetno na ušesa, ravno tako malo, kakor vojaška suknja istih polkov bôde v oči neko število tistih, ki gledajo toliko radi čez mejo proti jugu. Zato pa zdaj veselje onih krogov, da je mestna godba zopet oživela. Isti mestni župan je odstopil 200 gold. svoje plače za napravo otročjega vrta. Mož je posnemanja vreden; upajmo, da se skaže enako blagodušen tudi kak Slovenec, zlasti tak, ki vživa obile dohodke iz slovenskih davkov za svoje delovanje in službovanje. Mestni starešine vsaj so župana dobro razumeli, in tako se zgodi, da bo Gorica imela, namesto manj, kmalu še več otročjih, italijansko osnovanih vrtov nego doslej. Kakor sem rekel, je „Sloga“ dala povod za tako pomnožitev. To-liko večjo dolžnost ima zdaj njen odbor, da ne zaostane v dejanji za svojimi sklepi. Sicer je ta odbor razglasil primeren poziv do rodoljubov, da bi ga izdatno gmotno podpirali za napravo najprej enega otročjega vrta v Gorici. Upati je, da svoj namen tudi doseže; kajti za to namero pri nas ne bo nikdar razporov vsled različnih misli, ker ni ga rodoljuba, ki bi te potrebe in **nujnega izvrševanja** ne pripoznal. Taki vrti so potrebni tudi za druge kraje, na pr. za Podgoro, Bolec, Brda itd., in polit. društvo „Sloga“ bo moralo ozirati se tudi na te kraje, vsled tega pa svoje delovanje razširiti v zmislu, na priliko štajerskega slovenskega polit. društva. V tem pomenu naj vsa inteligenca po vseh krajih društvo „Sloga“ obilo in nemudoma podpira! — Kakor je znano, prezimuje, kakor uže več let, tudi letos grof Chambord v Gorici. Ob prvih črešnjah se navadno odpelje vsako leto zopet v Frohsdorf. Med zimo pa se ne gane iz Gorice; vsak dan ga vidiš, ko se vozi sprehajat; samo kak dan gre rad na lov v obližje, zlasti na Kras blizu Tržiča (Monfalkon). Tega reda se drži tudi letos, vendar pa ga tuji in še celó pokrajinski časniki, kakor se jim zdi, po bliskovo z debelo tiskanimi telegrami predstavljajo zdaj v sredo, zdaj na sever, zdaj na jug Francije ali celó Italije. Zlasti po smrti Gambettini visokemu gostu goriškega mesta ne dajo mirú in izmišljujejo o njem vsakovrstnih načrtov in poti, o katerih on sam nič ne vé. V tem oziru je zlasti hudobija tržaških dopisnikov ali dopisunov uže prevelika, posebno onih, ki iz Gorice v tetko „Triesterco“ laži donašajo in tako neprijetnosti ravno tistemu velikemu gostu napravljajo, ki vsako leto goriškemu mestu znatne svote za uboge daruje, ne gledé na to, da daje velikih zaslužkov mestu po nakupilih in svojem odličnem spremstvu. Taki dopisniki s tem samo mestu škodujejo, in danes sem bral merodajno zavrnitev v „Triester Tagblattu“, kjer je odločno povedano, da grof Chambord smatra vse one novice o njem za izmišljatve časnikarske, in da se on nikakor ne ukvarja z manifesti, kakoršnega je poslednji čas izdal princ Napoleon. Kobi akcija lažnikom le kaj koristila tudi na druge strani!

Prem 24. jan. (Raznovrstno, staro in novo. -- Konec.) Začetek novega leta prinesel nam je pa pravo in pošteno zimsko vreme. Ponujal nam je večkrat snega, toda tukajšnji kraj se za tako robo dosti ne meni; za-nj

tukaj daljšega obstanka ni. — Mraza bilo je dosedaj tukaj največ dne 9. t. m., namreč 5° R. pod 0.

V nedeljo presv. imena Jezusovega (14. t. m.) je do 3. ure v jutro precéj dobro deževalo; na to pritisne ostri sever in do dneva bila so vsa pota čez in čez tako zaledenela, da zjutraj ni bilo mogoče brez nevarnosti izpod strehe se prikazati. Mnogo ljudi je ta dan pota v in iz cerkve na dom s svojimi hrbti merilo; videlo se je pozneje tudi — sosebo pri lahkoživni mladini — več opraskanih obrazov in obvezanih čelov. No, tudi ta neprijetno in nevarno-glادka pota so se do sedaj sama ob sebi za varno hojo zopet dobro popravila.

Od dne 12. t. m. sém imamo tudi tukaj novo poštno hranilnico, katera bode, ko ljudstvo njeno korist enkrat dobro previdi in spozná, gotovo marsikak soldek prezgodnjega in brezpotrebne pogina obvarovala ter upno še celó kakega starega in vkoženega bratca pogubne „loterije“ na pravo pot varčnosti pripeljala. Boljšega pripomočka za vzbujno varčnost med ljudstvom si vis. c. kr. trgovinsko ministerstvo skoraj zmisliti moglo ni, kot je ta, da je po državi poštne hranilnice vpeljalo. Bog daj svoj blagoslov temu podvzetju, ter obilo in koristnega sadú!

Vrli gospodje župani ljubljanske okolice so s svojim združevanjem dali vsem drugim njihovim p. n. gospodom sovrstnikom po deželi posneme vreden in spodbuden izgled za koristno in napredno delo v blagor svojih občin. Tudi v trnovsko-vremski dolini bila bi taka vzajemna bratovščina gospodov županov na pravem mestu. Potrebne dela za zboljšanje gmotnega blagostanja je tukaj na vse strani odveč. Kaj velikega, gotovega in splošno koristnega doseči se da pa gotovo lože z zedinjenimi močmi, nego le posameznemu. Toraj gospodje župani trnovsko-vremške doline, na noge po izgledu vaših gospodov tovarišev ljubljanske okolice! Zedinjena moč je zlati obroč, s katerim morejo se — čudeži delati.

Sedaj je najpriležnejši čas za snaženje sadnega drevja in obiranje gosenčjih zapredek po njem, kakor tudi za vrezovanje in nabiranje cepičev žlahtnih sadnih vrst, ter pripravljanje drugih potrebnih reči, kakoršnih sadjerejec pozneje neobhodno potrebuje. Kdor tega še do sedaj storil ni, naj ne odlašá, ker čas urno gine in teče, a — enkrat zamujen — ne vrne se nikoli več. „Čas je zlato“, veli angleški pregovor.

Šolsko obiskovanje je tukaj sedaj še precéj dobro; kedar ni prehudo zimsko vreme, je šolska soba natlačena, a med toliko množico šolskih otrok je neprestano tudi nekoliko bolnikov.

Kakor po navadi, naročil je tudi letos znani dobrotnik „Vrteca“ za tukajšnjo šolo, katerega mladina izredno rada čita, ter podaril za šolsko bukvarnico poleg tega še par drugih mičnih knjižic. Hvala mu presrečna!

Splošni zdravstveni položaj je sedaj tukaj in v okolici, hvala Bogu, dovolj ugoden.

Bog daj v pričetem letu svojih blagrov in darov na vse kraje v polnem izobilji, da se obožano prebivalstvo nekoliko v gmotnem obziru na noge spraviti more!

M. Rant, národní učitelj.

Logatec 1. febr. — 27. januarija otvorilo se je slovesno „Bralno društvo“ v Gorenjem Logatci, ki je ob enem isti dan praznovalo 125letni rojstveni dan prvega slovenskega pevca Vodnika, in sicer sè sledečim sporedom: 1. Pozdrav društv. predsednika; 2. Hlavka — „Ukazi“, zbor; 3. Slavnostni govor; 4. Hajdrih — „Lahko noč“, čveterospév; 5. Vilhar — „Vodniku“, deklamacija; 6. Dr. Ipavec — „Ilirija oživljena“; 7. Hajdrih — „V tihi noči“; 8. Ples. — Te svečanosti, ki se je vršila v lepo in krasno ozaljšanih društvenih prostorih, vdeležilo se je mnogo odličnega občinstva doma-

čega in tujega: iz Vrhnike, Planine, Rakeka itd.; z veseljem smo opazili tudi, da je bilo zastopano jedro naroda — velecenjeni naš kmetijski stan. Zbrane goste je pozdravil društv. predsednik gospod dr. Stergar vrlo dobro blizo tako-le: „Ko je prepeval oče slovenskega pesništva

„Ne hčere, ne sina

Po meni ne bo!“ —

motil se je v narodnem obziru zeló. Kamorkoli namreč pogledam po mili domovini naši, vidim mnogobrojno število njegovih duševnih sinov in hčera, med njimi tudi Vas, prečastita gospoda! ki hočete nocój praznovati njegov 125letni rojstveni dan. In to je prav, da se spominjate in visoko spoštujete spomin svojega duševnega očeta, prebuditelja in prvega vodnika k Parnasu, vsaj je ljubezen naroda slavnih mož najboljšje plačilo. In s tem koristite tudi sebi, kajti Vi pokažete svetu, da ste zavedni, duševno zreli in vredni, da se Vam rodé moške slavi, dobrotljivi, ki Vas dovedejo potem do omike, ki je podslomba in izvor vsega blagostanja. A da so Vas uže deloma do nje dovedli, svedoči med drugim to, da spoštujete njen (omike) izvor — tedaj tudi društva, med njimi naše, katero odpremo danes slovesno. Slavna gospoda! ono se veseli navzočnosti Vaše zeló; pozdravlja Vas kot prijatelje in čestilce svoje, a tudi kot prijatelje omike in napredka, ter Vam kliče srdačen: „Dobro došli!“

Ta pozdrav vzprejelo je občinstvo z živahno pohvalo, kakor tudi druge točke sprevoda, v prvi vrsti deklamacijo „Vodniku“; i to je gospodična Marija Arigler tudi zaslužila, vsaj je deklamovala s tako živahnim občutkom i tako primérnim izrazom, sedaj milim, sedaj krepkim, da je moral slehrnega zadovoljiti, ki jo je čul. Med posameznimi točkami i po dokončanem sprevodu sviral je dobro „Bleyerjev kvintet“.

Tako tedaj se je otvorilo naše „Bralno društvo“. Bog pomози, da bi delalo v duhu onega, čegar 125letni rojstveni dan je ob enem obhajalo!

Z Vač 29. jan. — Dopisnik „Slov. Naroda“ z Vač je v št. 9. in 16. mene in tovariša poštenjaka hudo napadel, na kar se mi res ne zdi vredno obširno odgovarjati, ker vsa okolica me dobro pozna, pa pozna tudi dopisuna. Za danes samo toliko: ako v prihodnje ne boste govorili resnice, bomo pa besago obrnili in Vaš konec spred dejali, ter Vam povedali marsikaj, pa samo resničnega brez laži!

Jakob Dobrave,
po domače: Osole.

Iz kamniškega okraja 28. jan. *) — Vsled zdravstvene postave je zavoljo stekline zaprtija psov po 3 mesece zapovedana in konjač ima ukazán, vsak teden obhod za lov psov po vsaki občini, in prav s slabim vspehom. Ker ljudje uže naprej izvedó, da pride, tisti čas pse zapró, sicer pa in ponoči prosti okoli letajo. Taki obhodi pa občine dosti stanejo, od 6 do 20 gold., in ker

*) Dotična postava spremenila se je še le vlani vsled vsestranskih pritožeb. Mi mislimo, da združeni župani dotičnega okraja prav lahko dosežejo, kedar je res treba večjo oestro, kedar pa nevarnosti ni več, akoravno čas pasje kontumace še ni pretek, je pa večja prizanesljivost prav v duhu postave na pravem mestu. — Divjanje ponočnjakov in hlapčonov pri ženitninah ukrotiti morajo sicer tudi žandarji pripomoči, toda gospodje župniki, župani in gospodarji, posebno gospodarji znanih razsajalcev morajo take neredne zabraniti vsaj polagoma s tem, da resno prepovedó vsake zapreke na cestah, pijačo tako omeje na gotov čas in kraj, in sploh delajo na to, da je do 10. ure ponoči vsako javno razveseljevanje pri kraji.

Vred.

je steklina pogosto, so ti stroški neznosni, ker uže ob-
čine tako nimajo tekočih dohodkov.

Torej bilo bi na prid občini to postavo tako prena-
rediti. Konjač naj ima le redke obhode; zadosti bo vsak
mesec po enkrat, in c. k. žandarmerija naj bi pri svojih
navadnih obhodih gledala na prosto okoli letajoče pse in
jih zaznamovala, in tiste naj bi potem konjač vse konfis-
ciral in vsak tak gospodar psa naj bi potem občini 1 gld.
kazni, v ponovljenem primeru 5 gold. plačal; ako ne
bi hotel ali mogel, naj bi se sodnji naznanil, da se tam
kaznuje.

Poprej je moral vsak k deželni sodnji k obravnavi
priti in če je imel le kaj premoženja, 5 gold. kazni
plačati, a zdaj se pri okrajni sodnji obravnava, kazen
pa gre vedno v neznan zalag. Ako se občinam stroški
vsled avtonomije naložé, naj bi se jim tudi dohodki na-
klonili, ki jih tako živo potrebujejo. To so splošne želje
občinstva. L.

Slabe navade pri ženitvah in kako bi se odpravile.

Pri ženitvah le kolikor premožnih se vozijo večidel
v nedeljo pred poroko bale in pri odhodu od hiše ve-
čidel na javni poti se vstopijo vaški fantje in zahtevajo
odkup, s prva z lepo s hvalenjem neveste; ako pa se
ne morejo pogoditi, se kar resno začno prepirati, da je
ženin primoran, vdati se pogojem kupčije; pogodé se
po razmeri premoženja od 5 do 20 gold., in ako bi
ženin ne odkupil se, ga navadno zasramujejo, onečastijo
in z ajdovo slamo kadé; včasih pa še do boja pride,
kar se rado primeri in se je pretečeno jesen v neki
vasi ob Bistrici zgodilo. O svatbi pridejo fantje zopet
ponoči na prežo in tam jim morajo svatje dati zopet
škap vina ali pa od 2 do 5 gold. v denarjih, sicer zopet
nagajajo. S tem imajo fantje ponočne pijače, plese in
zraven še mnogo zapravijo. Mladina se s tem spridi in
ta slaba navada vtrjuje, kar ni na noben prid.

Občine same temu ne morejo kaj, ker to spada v
področje krajne policije; naj se prenaredi postava in
naj žandarmerija to opazuje in sodnija kaznuje, kar naj
se prej javno prepové in naznani. Tako bi se sčasoma
ta nerednost odpravila na splošen prid občinstva.

Domoljub.

Iz Ljubljane. (*Baron Schloissnigg*), bivši cesarski na-
mestnik kranjski, umrl je na Dunaji in danes se bode
v Ljubljano prepeljano njegovo truplo blagoslovilo pri
sv. Krištofu in pokopalo zraven njegove pred več leti
tukaj umrle soproge. — Naj v miru počiva za našo de-
želo velezaslužni in blagi gospod!

— („*Vodnikova beseda*“) v ljubljanski čitalnici pre-
teklo soboto večer 3. dne t. m. bila je sijajna; prostori
čitalnični bili so polni plesa željnega naroda. K veči
sijajnosti veselice so pa še posebej pripomogli s svojo
navzočnostjo: preblagorodni gospod deželni predsednik
Andrej Winkler z gospó soprogo, deželni glavar
grof Thurn in pa tajni svetniki gospodje feldcajgmaj-
ster baron Pürker in feldmaršallajtenant Müller,
generalmajor Groller in drugi. Godbo je izvrstno iz-
vrševala vojaška banda našega domačega pešpolka bar.
Khunovega.

— (*125letnico Vodnikovega rojstnega dneva*) name-
ravajo ljubljanska narodna društva slaviti velikonočni
ponedeljek.

— (*Sokolova maskerada*), ki je bila letos na starem
strelišči, se je v vsakem obziru obnesla tako, kakor še
malokatera. Bilo je čez 300 mask, kadriljo je plesalo
124 parov; med odličnimi gosti gledalci je bil tudi de-
želni predsednik gosp. Winkler z rodovino.

Gospod Matija Kulavie, župnik šentviški, žali-
bog ni več med živimi. Došlo nam je sledeče smrtno
naznanilo:

„Dr. Janez Kulavie, c. kr. pridvorni kapelan in častni
kanonik ljubljanski, prebridko solzečega srca naznanjam, da
je po nerazumljivih sklepih Božje previdnosti prelubi moj
brat, častiti gospod

Matija Kulavie.

knezošk. duh. svetovalec, župnik v Št. Vidu pri Zatičini,
v petek 2. svečana 1883, ko v praznik Matere Božje, ob 3.
uri popoldne, po 8 dnevni hudi pljučni bolezni, previden s
svetimi zakramenti, popolno v Božjo voljo vdan v 52. letu svo-
ja starosti, se iz tega sveta v boljše življenje preselil — Po-
greb bode v ponedeljek 5. svečana ob 10. uri popoldne v Št.
Vidu pri Zatičini. — Veliko si je nepozabljivi ranji v svojem
duhovnem poklicu prizadeval, žrtvovalno se trudil, smrtno ne-
varne bolezni trpel. Naj bode srčno v pobožni spomin in
molitev priporočen, da bi mu Bog v plačilo njegovega truda
in trpljenja v svetem raji večni mir in pokoj dodelil!

Šent-Vid pri Zatičini 2. svečana 1883.“

Pokojni bil je nad 15 let župnik v Šentvidu in
ravno tam več let duhovni pomočnik, tako da je
v svojem nad dvajsetletnem bivanji v onem kraju
postal pravi učenik in vodja vsega okraja. Nočemo
obširneje govoriti o navdušenosti pokojnega za čast
božjo, predobro je tudi znano živo dejansko zani-
manje za ljudsko šolo in to s sijajnim vspehom,
da je bila šentviška šola na daleč po deželi po-
znana kot ena najboljših ob času, ko še ni veljala
nova šolska postava. Pokojni bil je več let okrajni
šolski nadzornik, je v tem poslu mnogo žrtvoval in
dolgo časa branil svoj okraj; pa ko je bilo Ve-
steneckovega ščuvanja na duhovščino preveč, ko
je bilo brezdno v duhu one dobe napravljeno med
učiteljstvom in duhovščino pregloboko, popustil je
tudi pokojni šolsko nadzorništvo, toda ostal je po-
litičen vodja vsega okraja tudi še dalje in s sijaj-
nim vspehom. Vbratil je okraju narodno zna-
čajno zastopstvo tudi v časih najhujšega nasil-
stva, akoravno je med Vesteneckove zaveznike
vbežal nekdanji narodnjak iz njegove bližine. —
Pa pri vseh družih odličnih lastnostih bil je po-
kojni tudi izgleden kmetovalec. Še v šoli, kot du-
hoven pomočnik napravil je šolsko drevesnico in
mladino podučeval z besedo in izgledom v sadje-
reji, kot župnik prezidal je vse sobe farovža, vre-
dil pa je tudi svoje gospodarstvo izgledno, zasadil
je brez števila novega sadnega drevja, zboljšal vrt
za zelenjad, vredil zamakanje travnikov, odpravljaj
skalovje iz njiv, napravil je izgledno gnojišče;
prešiči, krave in voli njegovi izvrstnih plemen so
bili izgledni. Ljubljana občudovala je več volov
velikanov iz hleva šentviškega. Ni čuda, da so
si kmetovalci vse zatiške okolice njega izbrali za
predstojnika tamošnje podružnice družbe kme-
tijske, ker bil jim je v resnici izgleden vodja z
besedo in dejanjem. Trla je pokojnega več let
uže huda prsna bolezen, katera mu je zavirala iz-
vršitev marsikaterega lepega namena. Bolezen na-
stala je hujša preteklo jesen in prijatelju pisal je
ranjki pred zadnjim Božičem: „čutim, da te
zime ne bom več preživel“. Žalibog, bilo je
to čutilo preroško. Ni ga več med nami od-
ličnega kmetovalca, ni ga več gorečega
duhovnika in prijatelja šole, ni ga več
neustrašenega narodnjaka! — Mi ga po-
zabiti ne moremo. Bog pa mu povrni vse njegovo
vspešno delo — tam, kjer ni več trpljenja!

— † Gospod Matija Štrucelj, dekan in župnik v Trnovem pri ilirski Bistrici, umrl je pretekli ponedeljek dne 5. t. m. po dolgi, mučni bolezni še le v 59. letu svoje starosti. Pogreb bo jutri 8. februarja ob 10. uri dopoludne. Pokojni bil je rojen v Črnomlju dne 12. oktobra l. 1824., bil je občeljubljen in časten kot duhoven in narodnjak. V njem zgubi naš narod zmiraj zanesljivega in nepremakljivega boritelja. Zapustil je vnuka gospoda c. kr. okrajnega sodnika Jurija Štrucelj-a, kateremu pripada zdaj naloga, prevzeti vse narodne dolžnosti velezasluženega strica. — Bodi zemljica lahka iskrenemu rodoljubu!

— (*Kmetska posojilnica ljubljanske okolice.*) Pri drugem rednem občnem zboru dne 28. u. m. izvoljeni so bili naslednji, in sicer v ravnateljski odbor:

Janez Knez star., župan v spodnji Šiški, ravnatelj;

Martin Bavdek, župan v Udmatu, kontrolor;

Anton Knez, trgovec v Ljubljani, blagajnik;

Ferd. Starè, c. kr. sodnije pristav v Ljubljani, odbornik;

Vekoslav Jenko, pekovski mojster v Ljubljani, odbornik.

V nadzorovalni odbor:

A. Wurzbach pl. Tannenberg, c. kr. okrajni glavar v Ljubljani;

Ig. Kotnik, hišni posestnik v Ljubljani;

dr. Josip Vošnjak, državni in deželni poslanec.

Društvo imelo je v pretečenem letu 89.042 gold. 2 kr. prometa; čisti dobiček znaša 751 gold. 52 kr., od tega se izplača 500 gold. deležnikom, 5 gold. na delež od 100 gold., 200 gold. pripade v rezervni fond in ostanek 51 gold. 52 kr. se pripiše na novi račun.

Določenih po 5 gld. obresti na delež izplačevalo se bode vsak uradni dan, to je, vsak torek od 9. do 12. ure v društveni pisarni na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Ravnateljskemu odboru, kateri je posloval čez leto brezplačno, izreče se iskrena zahvala občnega zbora, ravno tako tudi za društvo mnogozaslužnemu gospodu okrajnemu glavarju A. Wurzbachu pl. Tannenbergu.

Društvo posodilo je v teku tege leta 98 strankam 41.115 gold.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Presvitli cesar sprejeli so štajarsko deželno deputacijo zarad 600letnice, ter so izrekli željo, da bi se nameravane svečanosti vredile tako, da se jih more on vdeležiti skupaj z enim potovanjem z onimi, katere napravi Kranjska.

Pod predsedstvom cesarjevim imeli se naši in ogerški ministri skupno posvetovanje o davku na špirit, o nekaterih premembah pri vojaštvu in o strateških železnicah med Ogersko in Galicijo. — Izmed galiških državnih poslancev sta Kaminski in Volski odložila po sklepu kluba svoje mandate, ker sta bila nekako dobičkarško zapletena pri oddaji gališke transverzalne železnice. Levični časniki skušajo se tolažiti, da se tudi na desnici najdejo poslanci, ki bi hoteli poskusiti, kar je bilo med levičarji več let prav navadno. — Desnični krogi pa hvalijo odločno postopanje poljskega kluba.

Iz Trsta. — Oklic, katerega je v veliko tisuč iztisih po mestu razdelil tajno osnovan „Circolo Oberdank“, pisan je z znano lahonsko nesramnostjo; zarad tega zatoženi stavski učenci Riciotti, Schirone in Kaltenbrunner odpeljali so se v Gradec, kjer bo

konečna obravnava. — Morebiti bo vendar divjanje „irredente“ doseglo to, česar vse prošnje Slovencev niso mogle doseči.

Iz Zagreba. — Preteklo nedeljo večer po 7. uri čutil se je precéj hud potres, ki se je ponovil ponoči krog ene, ter trajal štiri sekunde. Pri prvem potresu nastal je v gledišči velik strah, škode se do zdaj ni zapazilo. Tudi v drugih krajih Hrvatske, pa tudi na Českem čutili so potres.

Rusko. — Carov manifest naznanja, da bode kronanje meseca maja tega leta. Program svečanosti pri kronanji ima biti sledeč (dnevi po ruski pratiki za 12 kasneje od naših): dne 26. februarja, rojstni dan cesarjev, sijajna pojedina in dvorni ples; dne 2. marca: cerkveno slavljenje prestolnega nastopa cesarjevega in obed pri dvoru; dne 8. marca: carovo spremstvo preseli se v Gočino; dne 22. aprila potujeta car in carica v Moskvo k blagoslovljenju Izveličarjeve stolne cerkve; dne 8. maja potuje ves dvor v Moskvo; dne 12. maja glasniki oznanjujejo kronanje; dne 15. maja: maziljenje in kronanje, in slednje dni še trije dvorni plesi.

Francoska. — Novi ministerski predsednik Fallieres, kateri je v prvi seji svojega predsedništva omedlel, je še zmiraj bolan. Zbornica poslancev sprejela je postavo zoper prince francoske v smislu novega ministerstva, po katerem sme ministerstvo prince izgnati iz Francoske, ter jih mora odstraniti iz armade; misli se pa, da po izidu volitve dotične komisije druga zbornica: senat, te postave ne bode sprejel. — Poprej splošna nezaupljivost po deželi se polega, razmere med Francosko in Angleško so napete.

Iz Londona. — Začetek posvetovanja podonavske konference je odložen do 12. t. m.; sploh se sodi, da si Francoska prizadeva posvetovanje zavleči.

Iz Rima. — Prihodnji konzistorij bo dne 26. t. m., v katerem bodeta sprejela novo imenovana kardinala Bianchi in Czacki kardinalske klobuke. Papež bode imenoval tudi več poljskih škofov, katerih število in imena pa zdaj še niso dogovorjena.

Iz New-Yorka. — Huda povodenj napravila je v državah Ohio, Indiana in zapadni Pensilvaniji grozovito škodo. Na veliko mestih je železnica pod vodo in so mostovi odplavljeni; veliko mest je pod vodo, ljudi rešujejo iz prvih nadstropij, škoda pri blagu in v tovarnah je tudi velikanska.

Ponudba.

Tri tedne stara lepa telica čisto muricodolskega plemena se proda za rejo domačemu gospodarju. Cena: En goldinar nad navadno mesarsko ceno. — Več se izve pri upravnistvu „Novic“ v Ljubljani na Bregu šte. 12.

Listnica vrednistva. Gosp. J. L. na K.: Vaša misel se strinja z našo, pa za izvršitev je treba še marsikaj.

Žitna cena

v Ljubljani 31. januarja 1883.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 47 kr. — banaške 8 gold. 92 kr. — turšice 5 gold. 36 kr. — soršice 6 gold. 70 kr. — rži 5 gold. 20 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 4 gold. 87 kr. — ajde 4 gold. 23 kr. — ovsa 2 gold. 93 kr. — Krompir 2 gold. 86 kr. 100 kilogramov.